

ژاله صامتی در گفت و گو با «صبا»:

«حمال طلا» ماندگار خواهد شد

ژاله صامتی از آن دست بازیگرانی است که تقریباً هر ساله حداقل یک فیلم را در جشنواره فجر دارد و همکارانش معتقدند که حق او همیشه در جشنواره خورده شده است. این بانوی توانمند سینمای ما امسال هم دو فیلم در جشنواره دارد. «در خونگاه» و «حمال طلا» فیلمای صامتی در جشنواره هستند که او متفاوت ترین بازی هایش در هر دو فیلم ایفا کرده است. او تنها زن، فیلم مردانه «حمال طلا» است. به این بهانه با او گفت و گو کردیم که می خوانید.

فاطمه قانع
گفت و گو

هر سال می خندم. من از سال ۷۴ که همه معتقد بودند من جایزه می گیرم و روز اختتامیه حتی اسم در میان کاندیداها هم خوانده نشد، در ۲۱ سالگی با خودم قرار گذاشتم که اگر قرار است در سینما بمانم نباید به این بخش فکر کنم زیرا این بخش بازی است که نه تنها من، حتی خیلی افراد دیگر هم از آن سر در نمی آوردند. من با خودم در رابطه با این موضوع کنار آمدم. همه دوستان و همکارانم به من می گویند که ژاله صامتی که همیشه خوب است گویی جزوی از وظایف من است (باخنده) و من هیچ وقت ارزیابی نمی شوم. بارها من داور تئاتر بودم و به بازیگری که نقش کوتاهی داشته جایزه دادم زیرا معتقدم وقتی تو در همان نقش کوتاه اثر گذار هستی و در خاطر تماشاگر می مانی، خیلی باید فوق العاده باشی چرا که در نقش اول، نزدیک دو ساعت این امکان وجود دارد که عرض اندام کند و روندی را در ذهن تماشاگر داشته باشد؛ اما کسی که در یک یا دو سکانس بازی اش را در ذهن مخاطب ثبت می کند یعنی کارش فوق العاده است. نقشی که در «حمال طلا» بازی کردم خیلی متفاوت از نقشم در «در خونگاه» است. در هر صورت امیدوارم که «حمال طلا» و «در خونگاه» هر دو در جشنواره امسال موفق شوند و نظر مردم را جلب کنند.

که فیلم، مردانه بود و نقش زنی که من بازی کردم کار عجیب و غریبی نداشت و من به تورج اصلانی هم گفتم که من می آیم اگر چه این زن در آستین من هست اما من تمام سعی ام را می کنم که آن را بانمک و دوست داشتنی ایفا کنم و در واقع بانمکی را بازی کردم که خیلی معصوم است یعنی در عین حال که مدیر است اما مانند دختر بچه ها می ماند و این از سرشت خوب آن زن می آید. تمام این موارد باعث شد که من این نقش را قبول کنم و حیغم آمد در کار خوبی که در سینما ماندگار خواهد بود بازی نکنم. من معتقدم بسیار مهم است که در یک اثر خوب بتوانم مشارکت داشته باشم. من مطمئنم «حمال طلا» جزو فیلم های ماندگار سینما خواهد بود و دلم نیامد که در این گروه نباشم.

از اطلاعاتی که از این فیلم منتشر شده است می توان نتیجه گرفت که کار خوب و ماندگاری خواهد بود. با این تفاسیر موفقیت این فیلم و حتی نقش خودتان را در جشنواره چطور پیش بینی می کنید؟

ترجیح می دهم درباره خودم صحبت نکنم زیرا سال هاست دیگر به این فکر نمی کنم که برای بازی من اتفاق عجیبی بیفتد. یک مسئله جالبی هست، این که هر سال که من فیلم دارم همه به من زنگ می زنند و می گویند امسال جایزه را می گیری و من

به جرأت می توانم بگویم من هیچ نقش مشابهی ندارم؛ یعنی در تمام این سه دهه ای که در عرصه بازیگری حضور دارم هیچ زمانی بازی شبیه هم نداشتم. شاید همه نقش های زن در کلیت شبیه هم باشند اما در جزئیات هیچ اشتراکی میان بازی های من وجود ندارد. شاید بعضی ها بگویند این نشان از خودستایی باشد اما کارنامه کاری من گویای این مسئله هست. البته بیشتر همکارانم و حتی مردم باز خورده های خوبی نسبت به کارهای من داشته اند و من از این بابت خدا را شاکرم و همین برای من کافی است. بازیگری، حرفه، کار و زندگی من است اما برای من شغل محسوب نمی شود کما این که خیلی از روزها گرفتاری مالی داشتم اما نقشی که دوست نداشتم را بازی نکردم. من در گذشته هم با تورج اصلانی کار کرده ام و او از دوستان بسیار خوب من است. به نظر من او نگاه متفکرانه ای دارد و سینما را بسیار خوب می شناسد زیرا من معتقدم همه ما تک به تک چه به عنوان بازیگر، کارگردان یا عوامل پشت صحنه اگر نگاه سینمایی نداشته باشیم موفق نخواهیم بود و تورج اصلانی از آن دست افرادی بود که من در گذشته هم با او کار کرده بودم و می دانستم نگاه او سینمایی است؛ همین موضوع برای این که من بپذیرم که برای او بازی کنم، یک امتیاز محسوب می شد. البته من فیلمنامه را خواندم و جذب آن شدم؛ با وجود آن

تورج اصلانی را بیشتر به عنوان فیلمبردار در سینما می شناسیم کما این که ایشان سال ها قبل تله فیلمی را هم ساخته بودند. به طور کلی ایشان را در قامت کارگردان چطور می بینید؟

تورج اصلانی از بهترین فیلمبرداران سینمای ایران است چرا که بسیار خوب قاب، تصویر و فضا را می شناسد و همه قاب هایی که می بندد در جهت فیلمنامه است نه فقط در جهت زیباسازی تصویری؛ این مورد از بزرگ ترین ویژگی های یک فیلمبردار است. او در مقام کارگردانی هم حرفه ای عمل کرد. من تنها زن این فیلمنامه بودم و سه سکانس هم بیشتر بازی نکردم؛ بهتر است این طور بگویم که فضای فیلم مردانه است و تورج اصلانی هوشمندی به خرج داد زیرا می دانست که فیلم جدی است و وارد کردن من به عنوان تنها زن در قصه می تواند به فیلم بهتر کمک کند. من فیلم را ندیدم اما فکر می کنم که در میان آن فضای مردانه، وجود یک زن بد نباشد. به نظرم فضا سازی این فیلم آن قدر خوب بود که من فکر می کنم تورج اصلانی در مقام کارگردانی هم می تواند درجه یک باشد.

به نقش خودتان در «حمال طلا» اشاره کردید؛ چه چیزی شما را مجاب کرد که در این فیلم حضور پیدا کنید و این نقش چه جایگاهی در کارنامه بازیگری شما دارد؟